

SOSIAALI- JA TERVEYSVALIOKUNNAN MIETINTÖ 21/2014 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi lapsilisä- lain 7 §:n muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 30 päivänä syyskuuta 2014 lähettänyt sosiaali- ja terveystieteiden valmiiksi käsiteltäväksi hallituksen esityksen eduskunnalle laiksi lapsilisälain 7 §:n muuttamisesta (HE 165/2014 vp).

Lausunto

Eduskunnan päätöksen mukaisesti perustuslakivaliokunta on antanut asiasta lausunnon

(PeVL 32/2014 vp), joka on otettu tämän mietinnön liitteeksi.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- hallitussihteeri Liisa Holopainen, sosiaali- ja terveysministeriö
- lakimies Henna Huhtamäki, Kansaneläkelaitos.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi lapsilisän rahamäärää koskevaa lapsilisälain 7 §:ää. Valtiontalouden kehyspäättöksen vuosille 2015—2018 yhteydessä päätettiin, että osana valtiontalouden menosäästöjä lapsilisiin kohdistetaan säästö, jonka myötä valtion menot alenevat 110 miljoonalla eurolla. Lapsilisään kohdistuva säästö ehdotetaan toteutettavaksi siten, että kaikkia lapsilisän tasoja alennettaisiin 8,1 prosenttia. Alentaminen ei koskisi lapsilisän yksinhuoltajakorotusta.

Lapsilisän alentaminen ei vaikuttaisi toimeentulotukea saavien perheiden taloustilanteeseen, sillä toimeentulotukilaskelmassa lapsilisä otettaisiin huomioon toimeentulotuen määrään vaikuttavana tulona.

Esitys liittyy valtion vuoden 2015 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valio-

kunta pitää esitystä tarkoituksenmukaisena. Suomen valtiontalouden heikentyneen tilan vuoksi hallituksen tavoitteena on aikaansaada

valtiontalouden menosäästöjä. Esitys perustuu vuosia 2015—2018 koskevaan kehyspäättökseen, jonka mukaan lapsilisiin kohdistetaan säästö, joka pienentää valtion menoja yhteensä 110 miljoonaa euroa. Esityksessä ehdotetaan lapsilisän määrää muutettavaksi siten, että kaikkia lapsilisän tasoja alennetaan 8,1 prosenttia. Hallituksen esityksen perusteluissa on esitetty prosenttimääräisiä arvioita esityksen vaikutuksista lapsiköyhyyden lisääntymiseen sekä perheiden käytettävissä oleviin tuloihin. Kielteiset vaikutukset ovat perustelujen mukaan suurimpia yksinhuoltajaperheissä ja monilapsisissa perheissä. Valiokunta pitää kuitenkin myönteisenä, ettei alennus kohdistu lapsilisän yksinhuoltajakorotukseen.

Hallitus esittää samanaikaisesti (HE 122/2014 vp) lapsivähennyksen käyttöönottoa tuloverotuksessa siirtymäajaksi vuosille 2015—2017. Vähennys on 50 euroa huollettavasta alaikäisestä lapsesta, kuitenkin enintään 200 euroa. Yksinhuoltaja saa vähennyksen kaksinkertaisena. Vähennys pienenee ansio- ja pääomatulon yhteismäärän ylittäessä 36 000 euroa. Valio-

kunta toteaa, että lapsivähennys lieventää pieni- ja keskituloisissa perheissä lapsilisien leikkausta ja lapsiperheiden ostovoiman heikentymistä.

Valiokunta huomauttaa, ettei valtiontaloudellisista syistä tehtävä lapsilisien määrän alennus heikennä kaikkein pienituloisimpien lapsiperheiden taloudellista asemaa, koska lapsilisän määrän alennus kompensoituu näissä perheissä toimeentulotuella.

Perustuslakivaliokunta pitää lausunnossaan välttämättömänä, että tämänkaltaisen lainsäädännön yhteydessä perusteluissa tuodaan yleisen tason mittareiden lisäksi selkeästi esille leikkausten tosiasialliset vaikutukset erilaisten perheiden ja kotitalouksien asemaan. Valiokunta yhtyy perustuslakivaliokunnan huomautukseen.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella sosiaali- ja terveysvaliokunta ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksytään muuttamattomana.

Helsingissä 14 päivänä marraskuuta 2014

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Juha Rehula /kesk
vpj. Anneli Kiljunen /sd
jäs. Outi Alanko-Kahiluoto /vihr
Johanna Jurva /ps
Sanna Lauslahti /kok
Lasse Männistö /kok
Hanna Mäntylä /ps
Mikael Palola /kok

Terhi Peltokorpi /kesk
Sari Sarkomaa /kok
Anu Vehviläinen /kesk
Ulla-Maj Wideroos /r
Erkki Virtanen /vas
vjäs. Kristiina Salonen /sd
Anu Urpalainen /kok.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Eila Mäkipää.

VASTALAUSE 1

Perustelut

Suomen taloudellinen tilanne on hyvin huolestuttava. Perussuomalaiset tietävät ja hyväksyvät sen, että sopeutustoimia on tehtävä. Hallituksen politiikasta puuttuu kuitenkin selkeä kokonaiskuva, ja päätöksiä tehdään ilman kunnollista arviota niiden vaikutuksista. Hallitus maksattaa toistuvasti epäonnistunutta talous- ja työllisyyspolitiikkansa tavallisilla ihmisillä. Luottamus yhteiskuntaan ja sen perusrakenteisiin horjuu yhä useammalla. Lapsilisien leikkaaminen on hallitukselta selkeä arvovalinta, jota me emme voi hyväksyä. Tällaiset lyhytnäköiset, epäinhimilliset päätökset murtavat hyvinvointiyhteiskuntamme rakenteita.

Monet hallituksen muistakin leikkauksista ja veronkorotuksista kohdistuvat kaikista kipeimmin lapsiperheisiin. Hallitusohjelmassaan hallitus väittää tavoitteekseen luoda lapsille turvallinen kasvuympäristö ja turvata vanhemmille aineelliset ja henkiset mahdollisuudet synnyttää ja kasvattaa lapsia. Nämä tavoitteet ovat hyviä ja kannatettavia. Hallituksen keinot pyrkiä kyseisiin tavoitteisiin herättävät kuitenkin ihmetystä: hallitusohjelmassa todetaan, että perhepolitiikan kolme ydintä ovat palvelut, tulonsiirrot sekä perheen ja työn yhteensovittaminen, mutta käytännössä hallitus tekee kerta toisensa jälkeen ratkaisuja, jotka vahvistamisen sijasta murentavat näitä kolmea ydintä.

Lapsilisä tuli Suomen lainsäädäntöön vuonna 1948 pohjoismaisen mallin mukaan. Se on alusta asti ollut universaali etuus, jolla halutaan tasata lasten huollosta perheille koituvia kustannuksia ja viestittää, että yhteiskunta kannustaa lasten hankintaan. Lapsilisiä on leikattu ainoastaan kerran aikaisemmin, Lipposen hallituksen toimesta 1990-luvun laman aikana. Lapsilisien leikkauspäätös tuntuu siihenkin peilaten erityisen vastuuttomalta, kun tiedetään, että lapsiperheiden köyhyys on kasvanut huolestuttavasti 1990-luvun laman jälkeen. Lapsuudessa koetun köyhyyden seuraukset ovat moninaiset, ja köyhyys myös periytyy sukupolvelta toiselle.

Hallitus on luvannut lisätä lapsivaikutusten arviointia kaikessa päätöksenteossa. Onko näin tehty lapsilisäleikkausten suhteen? Perussuomalaiset epäilevät, että vaikutuksia perheiden arkeen ja selviytymiseen ei ole riittävästi tarkasteltu ja pohdittu. Päätös leikata lapsilisiä onkin nykyhallitukselta selkeä arvovalinta, joka kasvattaa inhimillistä hätää etenkin perheissä, joiden talous on tiukalla työttömyyden, sairauden tai muiden ongelmien vuoksi. Suurimpia kärsijöitä ovat näiden perheiden lapset.

Vuonna 2011 lapsilisä ja kotihoidon tuki si-dottiin kansaneläkeindeksiin, mutta tasokorotukset jätettiin tekemättä. Epäsuhta lapsiperheiden tuen tason ja elinkustannusten nousun väliltä ei siis poistunut. Nykyhallitus päätti kuitenkin ensi töikseen jäädyttää jo valmiiksi kuoppaan jääneiden lapsilisien indeksikorotukset. Tämän jälkeen kansaneläkeindeksi pudotettiin 1,1 prosentista 0,4 prosenttiin. Nyt lapsilisästä leikataan kylmästi euromääräisesti.

Leikkausta kompensoimaan ollaan luomassa uusi määräaikainen verojärjestelmä vuosille 2015—2017. Perussuomalaiset paitsi pitävät tällaista ratkaisua kustannusvaikutuksiltaan kestä-mättömänä myös ihmettelevät, kuinka lapsiperheiden tilanne olisi kahden vuoden kuluttua parantunut niin merkittävästi, että ko. kompen-saatio voidaan poistaa. Elinkustannukset tuskin kahden seuraavan vuoden aikana ainakaan pienenevät. Lisäksi perussuomalaiset ihmettelevät suuresti, kuinka hallitus ajattelee, että tällainen verokompensaatio hyödyttää perheitä arjessa, kun kaupasta on saatava ruokaa tai lapsille vaat-teita.

Perussuomalaiset katsovat myös, että hallitus ei edelleenkään ota lapsiperheköyhyyttä ja sen moninaisia heijastumia vakavasti. Köyhyyden heijastumat voivat kantaa läpi koko lapsen elin-kaaren ja pahimmillaan määritellä vahvasti koko hänen tulevaisuuttaan. Köyhyys heijastuu niin fyysiseen kuin henkiseenkin hyvinvointiin. Lapsiperheköyhyyden ongelmia ei turhaan pyritä nostamaan päätöksenteon ytimeen. Lasten

sosioekonominen eriarvoisuus näkyy jo hyvin pienestä pitäen. On täysin kohtuutonta, että lapset joutuvat rakentamaan minäkuvaansa ja identiteettiään tällaiselta pohjalta. Tämän kuitenkin osoittaa todeksi lukuisat tutkimukset, joita lapsiperheköyhyydestä ja lasten osattomuuden tunteesta on tehty. Lisäksi tiedetään, että toistuvista ja pitkäkestoisista taloushuolista kärsivät vanhemmat ovat usein hyvin uupuneita ja tarvitsevat vanhemmuuteensa vahvaa tukea. Lapsiperheköyhyydessä ei olekaan kyse vain aineellisesta puutteesta vaan paljon monimuotoisemmasta kokonaisuudesta. Valitettavan usein köyhyys on ylisukupolvista. Perheiden ongelmia kyetään hoitamaan yhä heikommin. Yhä useampi perhe jää yksin työttömyyden, sairastumisen tai muun vakavan kriisin seurauksena. Nyt, jos koskaan, olisi tärkeää suunnata resursseja lapsiperheiden tukemiseen ja ongelmien ennaltaehkäisyyn, jotta samoja virheitä, kuin 1990-luvun lamavuosina tehtiin, ei toistettaisi. Niiden virheiden seurauksista kärsivät tämänkin päivän lapset ylisukupolvisen köyhyyden ja syrjäytymisen myötä. Kyse ei ole vain tulonsiirroista vaan myös palvelujen vahvistamisesta jatkuvan heikentämisen sijaan. Yhtä kaikki nyt teh-

tävän lapsilisän leikkauksen vaikutukset yhdistettynä indeksikorotuksen huomattavaan pienenykseen ja elinkustannusten kaikkinaiseen nousuun tulevat olemaan vähäistä huomattavasti suuremmat lapsiperheiden arkeen. Vaikeina aikoina joudutaan tekemään vaikeita päätöksiä. Inhimillisyys tulee kuitenkin muistaa ja ihmisarvo jokaiselle säilyttää. Köyhyyden ja eriarvoisuuden lisääminen ja viimesijaisiin tukimuotoihin kannustaminen ei ole mielestämme oikeanlaista poliittista päätöksentekoa.

Perussuomalaiset kantavat myös suurta huolta yksinhuoltajaperheiden tilanteesta. Tiedetään, että köyhyyden riski ja sen seuraukset ovat moninkertaiset yksinhuoltajaperheissä. Hallituksessa päätettiin lisätä tätä riskiä entisestään. Päätös leikata lapsilisiä koskettaa kaikkia lapsiperheitä, myös yksinhuoltajia. Vaikka hallitus on mielestään huomionut yksinhuoltajat leikkauksen verokompensaatioissa riittävästi, perussuomalaiset eivät ole samaa mieltä.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että lakiehdotus hylätään.

Helsingissä 14 päivänä marraskuuta 2014

Hanna Mäntylä /ps
Johanna Jurva /ps

VASTALAUSE 2

Perustelut

Hallituksen esitys leikkaa lapsilisä yhteensä 110 miljoonalla eurolla, minkä seurauksena yksittäisen lapsilisän taso alenee keskimäärin 8,1 prosentilla.

Pääministeri Kataisen johtamassa hallituksessa Kokoomus, Sdp, Vihreät, Rkp ja Kristillisdemokraatit hyväksyivät maaliskuun 2014 kehysriihessä em. lapsilisäleikkauksen. Tämän päätöksen ja sosiaalietuuksien indeksileikkauksen seurauksena hallitus poikkesi hallitusohjelmastaan, johon kirjattiin, että hallitus ei leikkaa pienimpiä sosiaalietuuksia. Vasemmistoliitto ei voinut näitä leikkauksia hyväksyä ja siksi vasemmistoliitto pakotettiin lähtemään hallituksesta.

Lapsilisä on tärkein universaali sosiaalietuus Suomessa. Se syntyi aikoinaan Vasemmistoliiton edeltäjän SKDL:n aloitteesta ja sen leikkausyrityksiä vastaan on vuosien varrella kamppailtu laajasti. Nyt Alexander Stubbin hallitus on avaamassa portit universaalien sosiaaliturvan leikkauksille. Sen tien päässä hämöttää murheellinen tulevaisuus vähäväkisimmille suomalaisille ja erityisesti lapsiperheille. Kaikkein voimakkaimmin leikkaus kohdistuu niihin lapsiperheisiin, joiden tulot juuri ja juuri ylittävät toimeentulotukeen oikeuttavan tulon ylärajan ja jotka sen vuoksi eivät joudu maksamaan valtionveroa. Kaikkein kielteisimmät vaikutukset kohdistuvat lain perustelujenkin mukaan yksinhuoltaja- ja monilapsisiin perheisiin.

Hallitus ilmoittaa kompensoivansa leikkausta pieni- ja keskituloisille suunnattavalla verovähennyksellä. On hyvä, että yritetään kompensoida, mutta esitetty malli on monimutkainen ja sekava, eikä sen kohtaannon oikeudenmukaisuudesta ole mitään takeita. Lisäksi sen käytännön toimeenpanoon kuluu useampi miljoona euroa.

Kaikkein pienituloisimmille hallitus lupaa, että lapsilisän alennuksesta aiheutuva toimeentulotuen korotus kompensoi leikkauksen. Toimeentulotuki ei kuitenkaan ole etuus, vaan osa sosiaalihuoltoa. Se on viimesijainen turva tilanteessa, jossa ihminen ei muilla tuloillaan pysty selviytymään välttämättömyydestään. Samalla se kuitenkin muodostaa suomalaisen sosiaaliturvan ehkä pahimman tulo- ja kannustinloukun. Sitä saadaksesen on joka kuukausi tehtävä totaalinen selvitys kaikista omista ja perheensä tuloista ja menoista. Siksi perusturvaetuuksien tulisi olla riittävän suuret, ettei ihmisten tarvitsisi alistua nöyryytettäväksi viimesijaiselle toimeentulotuelle.

Nyt hallitus kuitenkin esittää juuri päinvastaista. Perusturvaa leikataan ja toimeentulotuen käyttö sekä toimeentulotukiriippuvuus lisääntyvät. Tällä "kompensaatiolla" pienituloisimmat lapsiperheet joutuvat entistä tiukemmin toimeentulotukiloukkuun. Leikkaus ei kannusta; se passivoi ja masentaa.

Tämä on vastoin kaikkia suomalaisen sosiaalipolitiikan keskeisimpiä periaatteita. Vasemmistoliiton ollessa Jyrki Kataisen hallituksessa perusturvaa korotettiin 120 eurolla ja työmarkkinatuen puolison tulojen tarveharkinta poistettiin köyhyyden ja toimeentulotukiriippuvuuden vähentämiseksi. Nyt Alexander Stubbin hallitus aikoo avata portit perusturvan leikkauksille ja pienituloisten pakottamiselle viimesijaiselle ja nöyryyttävälle toimeentulotuelle. Vasemmistoliitto ei sitä hyväksy.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että lakiehdotus hylätään.

Helsingissä 14 päivänä marraskuuta 2014

Erkki Virtanen /vas

VASTALAUSE 3

Perustelut

Politiikan tehtävänä on luoda ihmisille toivoa tulevaisuuteen. Hallituksen tapa kohdistaa säästöjä niihin ihmisiin, jotka ovat jo nyt heikoimmassa asemassa, ei tue tätä tavoitetta. Hallitus leikkaa lapsilta ja ikääntyneiltä, niiltä pienituloisilta ihmisiltä, joilla ei ole puolustajina vahvoja etujärjestöjä. Tässä näkyy hallituksen kova arvomaailma. Lapsilisä on universaali etuus, jonka tarkoitus on ollut tasata lapsista perheille aiheutuvia kustannuksia. Lapsilisää on leikattu vain kerran aikaisemmin, Lipposen I hallituksen aikana 1990-luvulla.

Hallitus on ilmoittanut tavoitteekseen vähentää köyhyyttä, eriarvoisuutta ja syrjäytymistä. Tästä huolimatta kevään kehysriihessä päätettiin leikata lapsilisää. Kevään ja kesän mittaan niin oppositio, eri järjestöt, kuin yksityiset kansalaisetkin kritisoivat leikkausta ja hallituspuolueiden riveistä kuului epäileviä kannanottoja. Lapsilisää leikataan 8,1 %. Ensimmäisen lapsen lapsilisää leikataan noin 8,5 euroa, toisen lapsen lapsilisää noin 9,3 euroa, kolmannen lapsen lapsilisää noin 11,9 euroa, neljännen lapsen lapsilisää noin 13,6 euroa ja viidennen ja sitä seuraavien lasten lapsilisää noin 15,4 euroa. Leikkaus kohdistuu erityisen voimakkaasti yksinhuoltajiin ja monilapsisiin perheisiin. Osa perheistä joutuu lapsilisäleikkausten vuoksi hakemaan

toimeentulotukea, jonka pitäisi olla viimesijainen etuisuus.

Lapsilisäleikkausta esitetään kompensoitavan luomalla verotukseen monimutkainen ja erittäin ongelmallinen lapsivähennys. Verovähennys kohtelee erilaisia perheitä erittäin epätasa-arvoisesti. Esimerkiksi tulottomilla ja erittäin pienituloisilla perheillä ei ole mahdollisuutta tehdä vähennystä. Uuden vähennyksen esitetään olevan voimassa vain väliaikaisesti 2015-2017. On kysyttävä, että onko järkevää luoda kolmeksi vuodeksi verotusta monimutkaistava ja perheitä epätasa-arvoisesti kohteleva verovähennys, jonka rakentaminen Verohallinnon tietojärjestelmiin ja toimeenpano vaati 2,5 miljoonan euron lisämäärärahan.

Keskusta on esittänyt, että korottamalla tupakkaveroa ja luopumalla julkiselle taloudelle kalliiksi tulevasta kotihoidontuen pakkokiintiöinnistä, saamme aikaan liikkumavaraa, jonka ansiosta lapsilisäleikkaus voidaan peruuttaa.

Keskusta esittää lapsilisäleikkausten perumista ja hallituksen esitystä laiksi lapsilisälain 7 §:n muuttamiseksi hylättäväksi.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että lakiehdotus hylätään.

Helsingissä 14 päivänä marraskuuta 2014

Juha Rehula /kesk
Terhi Peltokorpi /kesk
Anu Vehviläinen /kesk

VASTALAUSE 4

Perustelut

Hallituksen esitys lapsilisälain muuttamisesta on epäoikeudenmukainen, eivätkä sen kokonaisvaikutukset täytä niitä vaatimuksia, jotka Vihreät hallituksessa ollessaan asettivat lapsilisäleikkauksen toteuttamisen ehdoksi. Vihreä eduskuntaryhmä on edellyttänyt, että lapsilisäleikkaus toteutetaan sosiaalisesti oikeudenmukaisella tavalla siten, että köyhimmät lapsiperheet kärsivät leikkauksesta vähiten.

Leikattuaan lapsilisistä 8 e/ kk hallitus päätti etsiä ratkaisun, jolla leikkauksen vaikutusta kaikkein pienituloisimpien perheiden tuloihin pienennettäisiin. Hallitus päätyi lapsiperheiden verovähennysmalliin. Verovähennys on kuitenkin osoittautunut monimutkaiseksi, kalliiksi eikä riittävän oikeudenmukaiseksi tavaksi toteuttaa lapsilisäleikkauksen korvaaminen pienituloisille.

Vihreiden näkemyksen mukaan lapsiperheiden verovähennyksen toteuttamiseksi aiottu määräraha (mukaan lukien sen toteuttamisen edellyttämä tietokonejärjestelmän muutostannus 2,5Me) olisi pitänyt suunnata lapsilisäleikkauksen pienentämiseen. Lapsilisäleikkausta olisi tullut pienentää vähintään sillä summalla, jonka verovähennysmallin toteuttaminen maksaa.

Lapsilisä on universaali kaikille kuuluva etuus, jonka jokainen perhe saa lapsiluvun mukaan tuloista riippumatta. Nyt tehtävä lapsilisäleikkaus ja siihen kuuluva lapsivähennys heikentää etuuden universaalia luonnetta. Se ajaa köyhimpiä toimeentulotuelle, mikä on viimesijaiseksi tarkoitettu etuus. Köyhyyden vähentämisen näkökulmasta tämä on väärä suunta, sillä toimeentulotuen ja työtulojen yhdistäminen on vaikeaa. Lapsilisän leikkaus siten, että osa pienituloisimmista perheistä jää vaille verovähennystä, lisää lapsiköyhyyttä ja toimeentulotukimenoja ja vaikeuttaa näiden perheiden asemaa.

Lapsivähennyksen täysimääräinen hyödyntäminen edellyttää, että henkilöllä tulee maksettavaksi veroa 50—400 euroa vuodessa ja että puhtaan ansio- ja pääomatulon yhteismäärä ei ylitä 36 000 euroa vuodessa. Jos henkilölle ei muiden vähennysten takia tulisi veroa muutenkaan maksettavaksi, ei hän hyödy lapsivähennyksestä. Lapsivähennyksestä ei tule hyötyään lainkaan esimerkiksi koko vuoden opintorahaa tai kansaneläkettä/takuueläkettä saanut huoltaja. Nämä ryhmät ovat jo valmiiksi vaikeassa tilanteessa ja voivat ajautua lapsilisäleikkauksen johdosta syvempään köyhyYTEEN ja toimeentulotukiriippuvuuteen.

Lain perusteluissa todetaan, että lapsilisän määrän alentuminen ei heikennä kaikkien pienituloisempien, toimeentulotukea saavien lapsiperheiden taloudellista asemaa, koska lapsilisä otettaisiin huomioon toimeentulotuen määrään vaikuttavana tulona. Kuitenkin on paljon perheitä ja yksinhuoltajia, jotka ovat lähes oikeutettuja tai oikeutettuja toimeentulotukeen, mutta jättävät tuen hakematta, koska hakeminen koetaan nöyryyttäväksi ja monimutkaiseksi. Nämä lapsiperheet ovat lähes yhtä köyhiä kuin lapsivähennykseen oikeutetut, eivätkä he hyödy lainkaan lapsilisäleikkauksen kompensatiosta.

Verotuksen lapsivähennys on monimutkainen ja kallis järjestää ja se monimutkaistaa verojärjestelmää entisestään. Verovähennyksessä hyvää on kuitenkin se, että se annetaan yksinhuoltajille kaksinkertaisena. Vähennys toteutetaan henkilökohtaisen verotuksen kautta, jolloin kahden huoltajan perheessä molemmat voivat saada vähennyksen.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että lakiehdotus hylätään.

Helsingissä 14 päivänä marraskuuta 2014

Outi Alanko-Kahiluoto /vihr